

Knäproteskirurgi med metafysära sleevear: kliniskt och radiologiskt utfall efter minst 5 års uppföljning.

Martin Thorsell¹, Margareta Hedström^{2,3}, Rüdiger J. Weiss^{2,3}

Ortopeden vid: ¹Capio S:t Görans Sjukhus, ²Karolinska Universitetssjukhuset, ³Karolinska Institutet, Stockholm

Introduktion: Benförlust i proximala tibia och distala femur är ett vanligt förekommande fenomen i samband med revision av knäplastik och förekommer ibland även vid primära knäplastikoperationer. Vi följde 30 patienter som fått en kopplad eller stabiliserad knäplastik förankrad med ocementerad metafysär sleeve. Det primära syftet med undersökningen var att studera det radiologiska utfallet av sleevearna (resorptionszoner och migration) efter 5 år eller mer.

Patienter och metoder: Patienterna opererades med en S-Rom (n=21) eller en TC3 (n=9) revisionsprotes mellan 2003-2007. Uppföljning var i median 7,2 år (5-12). 8 av patienterna fick proteserna som en primär protes, 22 som en sekundär protes. Medianålder vid operation med sleeve var 67 år (54-89). I studien ingick 19 kvinnor och 11 män. 15 av patienterna hade primär gonartros som grundsjukdom, 10 inflammatorisk artrit och 5 sekvele efter tidigare trauma. Vi följde patienterna med enkätfrågor, klinisk undersökning och slätröntgen.

Resultat: Vid uppföljningen 5-12 år efter operation med sleeve var 21 patienter mycket nöjda eller nöjda och 9 patienter missnöjda med operationsresultatet. 6 patienter hade reopererats: 5 pga djup infektion och 1 pga periprostatisk fraktur. 5-års överlevnad var 97% (95%-CI 90-100) med revision som utfall. Patienterna klassificerade sin smärta (VAS 0-100) i median 31 mm (0-95) vid belastning och 0 mm (0-95) i vila. Vid uppföljningen var alla metafysära sleevear väl osseointegrerade med enbart mindre resorptionszoner hos ett fåtal patienter (tibia: medial n=5, lateral n=5, posterior n=4 och anterior n=3; femur: anterior n=3 och posterior n=4). Ingen sleeve hade migrerat.

Diskussion: Både vid primär kirurgi och vid revision av knäplastik kan bedefekter utgöra en kirurgisk utmaning. Flera olika metoder har använts och utvärderats så som t.ex. bengraft, cement, stamförsörjning, metallförstärkning eller metafysärt förankrade titanimplantat, alla med sina för- och nackdelar. Titansleevear har blivit alltmer använda, sannolikt p.g.a. lovande korttidsresultat och en relativ användarvänlighet. Vår studie bidrar med den längsta uppföljningstiden hittills (5-12 år).

Konklusion: Vid vår medellånga uppföljning kan vi konstatera att de lovande korttidsdata som tidigare publicerats förefaller bestå. Användandet av metafysära sleevear verkar vara ett pålitligt sätt att hantera bedefekter och uppnå stabilitet i både tibia och femur vid knäproteskirurgi.